

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2024. május 16.*

„Előzetes döntéshozatal – EUMSZ 45. cikk – Munkavállalók szabad mozgása – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – 492/2011/EU rendelet – A 7. cikk (2) bekezdése – Családi támogatás – Bírósági határozattal nála elhelyezett gyermek felügyeletét ellátó munkavállaló – Belföldi lakóhellyel rendelkező és belföldi lakóhellyel nem rendelkező munkavállaló – Eltérő bánásmód – Igazolás hiánya”

A C-27/23. sz. [Hocinx]ⁱ ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (semmitőszék, Luxemburg) a Bírósághoz 2023. január 23-án érkezett, 2023. január 19-i határozatával terjesztett elő az

FV

és

a **Caisse pour l’avenir des enfants**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírójaként eljárva, N. Piçarra, N. Jääskinen (előadó) és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- FV képviselőjében J.-M. Bauler avocat,
- a Caisse pour l’avenir des enfants képviselőjében A. Rodesch és B. Rodesch avocats,

* Az eljárás nyelve: francia.

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyik fél valódi nevével sem.

– az Európai Bizottság képviselőjében F. Clotuche-Duvieusart és B.-R. Killmann, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. január 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 45. cikknek, a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 141., 1. o.) 7. cikke (2) bekezdésének, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) 67. cikkének, valamint a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004 rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 284., 1. o.) 60. cikkének az értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet az FV, határ menti ingázó munkavállaló és a Caisse pour l'avenir des enfants (gyermekek jövőjéért alap, Luxemburg; a továbbiakban: CAE) között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő, hogy az utóbbi megtagadta a családi támogatások azon gyermeknek való nyújtását, akit bírósági határozattal FV otthonában helyeztek el.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az (EU) 2019/1111 rendelet

- 3 A házassági és szülői felelősségi ügyekben a joghatóságról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint a gyermekek jogellenes külföldre viteléről szóló, 2019. június 25-i (EU) 2019/1111 tanácsi rendelet (HL 2019. L 178., 1. o.) 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjával összhangban ez a rendelet alkalmazandó „egy gyermek intézményi vagy nevelőszülői gondozásba helyezése ügyében”.
- 4 A 2019/1111 rendelet 30. cikkének (1) bekezdése értelmében:
„A valamely tagállamban hozott határozatot a többi tagállamban külön eljárás előírása nélkül el kell ismerni”.

A 492/2011 rendelet

- 5 A 492/2011 rendelet 7. cikke a következőket írja elő:
„(1) Valamely tagállamnak egy másik tagállam területén foglalkoztatott állampolgárát a foglalkoztatási és munkafeltételek tekintetében nem kezelhetik állampolgársága miatt a hazai állampolgároktól [helyesen: munkavállalóktól] eltérő módon, különösen, ami a javadalmazást, a

munkaviszony megszüntetését és munkanélkülivé válás esetén az újraelhelyezést vagy újrafoglalkoztatást illeti.

(2) Az említett munkavállaló a hazai munkavállalókkal azonos szociális és adókedvezményeket élvez.

[...]

A 883/2004 rendelet

6 A 883/2004 rendelet (8) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„Az egyenlő bánásmód elve különösen azoknak a munkavállalók szempontjából fontos, akik nem a munkavállalás helye szerinti tagállamban rendelkeznek lakóhellyel, beleértve a határ menti munkavállalókat”.

7 E rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet alkalmazásában:

f) »határ menti munkavállaló«: a tagállamban munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet végző személy, akinek a lakóhelye egy másik tagállamban található, ahová rendszerint naponta vagy hetente legalább egyszer visszatér;

[...]

z) »családi ellátás«: minden olyan természetbeni vagy pénzbeli ellátás, amelynek célja a családi kiadások fedezése, az I. mellékletben említett tartásdíj megelőlegezése és különleges szülési juttatások és örökbefogadási támogatások kivételével”.

8 Az említett rendelet 2. cikkének (1) bekezdése így szól:

„Ezt a rendeletet a tagállamok állampolgáira, egy tagállamban lakóhellyel rendelkező hontalanokra és menekültekre [helyesen: a tagállamok valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező állampolgáira, a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező hontalanokra és menekültekre] – akik egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak vagy tartoztak –, valamint ezek családtagjaira és túlélő hozzátartozóira kell alkalmazni.”

9 Ugyanezen rendelet 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ezt a rendeletet a következő szociális biztonsági ágakra vonatkozó valamennyi jogszabályra kell alkalmazni:

[...]

j) családi ellátások,”

- 10 A 883/2004 rendelet „Egyenlő bánásmód” című 4. cikke előírja:

„E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

A 2004/38 irányelv

- 11 Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.) 2. cikke így szól:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

1. »uniós polgár«: egy tagállam állampolgárságával rendelkező bármely személy;
2. »családtag«:
 - a) a házastárs;
 - b) az uniós polgár élettársa, akivel egy tagállam jogszabályai alapján létrejött regisztrált élettársi kapcsolatban él, ha a fogadó tagállam jogszabályai a regisztrált élettársi kapcsolatot a házassággal egyenértékűnek tekintik, és a fogadó tagállam vonatkozó jogszabályaiban megállapított feltételekkel összhangban;
 - c) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa egyenes ági leszármazottai, akik 21. életévüket nem töltötték be vagy eltartottak;
 - d) az uniós polgár, házastársa, vagy a b) pontban meghatározott élettársa eltartott egyenes ági felmenői.

[...].”

A luxemburgi jog

- 12 A releváns rendelkezéseket a code de la sécurité sociale (társadalombiztosítási törvénykönyv; a továbbiakban: törvénykönyv) 269. és 270. cikkének a társadalombiztosítási törvénykönyv és a jövedelemadóról szóló, 1967. december 4-i módosított törvény módosításáról, valamint a gyermekek után járó visszatérítésekről szóló, 2007. december 21-i módosított törvény hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. július 23-i törvény hatálybalépésének időpontjától, 2016. augusztus 1-jétől hatályos változata (*Mémorial*, A 2016., 2348. o.; a továbbiakban: törvénykönyv) képezi.

- 13 A törvénykönyv 269. cikkének „A jogosultság feltételei” című (1) bekezdése így rendelkezik:

„Ez a rendelkezés bevezeti a gyermekek jövőjét szolgáló támogatást (a továbbiakban: »családi támogatás«).

Családi támogatásra jogosult:

- a) a ténylegesen és folyamatosan Luxemburgban tartózkodó és ott bejelentett lakóhellyel rendelkező gyermek;
- b) a luxemburgi jogszabályok és az uniós rendeletek hatálya alá tartozó, vagy a Luxemburg által a szociális biztonság tárgyában aláírt és a családi támogatásoknak a foglalkoztatás helye szerinti ország jogszabályainak megfelelő folyósítását előíró két- vagy többoldalú aktus hatálya alá tartozó bármely személynek a 270. cikkben meghatározott családtagja. A családtagoknak a szóban forgó rendeletekben vagy aktusokban említett érintett országok egyikében kell lakóhellyel rendelkezniük.”

14 E törvénykönyv 270. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 269. cikk (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában valamely személy házasságon belül és házasságon kívül született, valamint örökbe fogadott gyermekei e személy családtagjának minősülnek, és családi támogatásra jogosultak.”

15 Az említett törvénykönyv 273. cikkének (4) bekezdése a belföldön lakóhellyel rendelkező gyermekek tekintetében pontosítja:

„A gyermek bírósági határozat alapján történő elhelyezése esetén a családi támogatást annak a természetes vagy jogi személynek kell folyósítani, aki a gyermek felügyeletével rendelkezik, és akinél a gyermek törvényes lakóhelye, tényleges és folyamatos tartózkodási helye van.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 16 FV, aki Luxemburgban dolgozik, és Belgiumban rendelkezik lakóhellyel, határ menti ingázó munkavállalói jogállással rendelkezik, és ily módon a családi támogatások tekintetében a luxemburgi rendszer hatálya alá tartozik. 2005. december 26. óta a gyermek FW egy belga bírósági határozat alapján FV otthonában van elhelyezve.
- 17 A CAE irányítóbizottsága 2017. február 7-i határozatával 2016. augusztus 1-jére visszamenő hatállyal megvonta FV-től a gyermek FW után kapott családi támogatást azzal az indokkal, hogy mivel a gyermek nem áll vele egyenes ági rokoni kapcsolatban, nem minősül a törvénykönyv 270. cikke értelmében vett „családtagnak”.
- 18 A Conseil arbitral de la sécurité sociale (társadalombiztosítási választottbírósági tanács, Luxemburg) megváltoztatta e határozatot, és az ügyet további eljárásra visszautalta a CAE elé.
- 19 2022. január 27-én a Conseil supérieur de la sécurité sociale (legfelsőbb társadalombiztosítási tanács) viszont – megváltoztatás útján – hatályában fenntartotta a CAE 2017. február 7-i határozatát. FV felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Cour de cassation (semmtőszék, Luxemburg), a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 20 E bíróság kifejti, hogy az alkalmazandó nemzeti jog szerint a belföldön lakóhellyel rendelkező gyermek minden esetben közvetlenül jogosult a családi ellátásokra. Ezzel szemben a belföldön lakóhellyel nem rendelkező gyermekeket másodlagos jogszabályok alapján, a határ menti ingázó munkavállalók „családtagjaként” illeti meg ez a jogosultság, amely körbe az ilyen munkavállaló otthonában bírósági határozattal elhelyezett gyermek nem tartozik bele.

- 21 Az említett bíróság a 2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants (A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke) ítéletre (C-802/18, EU:C:2020:269) hivatkozva arra keres választ, hogy ez az eltérő bánásmód összeegyeztethető-e az uniós joggal. Ezen ítéletből ugyanis az következik, hogy a „határ menti ingázó munkavállaló gyermeke” kifejezés alatt – amely gyermek közvetve szociális kedvezményekre jogosult – az érintett munkavállaló házastársával vagy bejegyzett élettársával rokon kapcsolatban álló gyermeket is érteni kell.
- 22 E körülmények között a Cour de cassation (semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Az EUMSZ 45. cikk és a [492/2011] rendelet 7. cikkének (2) bekezdése, valamint a [883/2004] rendelet 67. cikke és a [987/2009] rendelet 60. cikke által biztosított egyenlő bánásmód elvével ellentétesek-e valamely tagállam azon rendelkezései, amelyek alapján a határ menti ingázók nem részesülhetnek az e tagállamban munkavállalóként végzett tevékenységükhöz kapcsolódó családi támogatásban a náluk bírósági határozattal elhelyezett gyermekek után, holott minden olyan gyermek, akit bírósági határozattal helyeztek el, és aki az említett tagállamban lakóhellyel rendelkezik, jogosult e támogatásra, amelyet a gyermek felügyeletét ellátó azon természetes vagy jogi személynek folyósítanak, akinél a gyermek törvényes lakóhelye van, és akinél tényleges és folyamatos tartózkodási hellyel rendelkezik? A feltett kérdésre adandó választ befolyásolja-e az a tény, hogy a határ menti ingázó gondoskodik e gyermek eltartásáról?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 23 A kérdést előterjesztő bíróság egyetlen kérdésével lényegében arra keres választ, hogy az EUMSZ 45. cikket és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók nem részesülhetnek az e tagállamban végzett munkavállalói tevékenységükhöz kapcsolódó családi támogatásban a náluk bírósági határozattal elhelyezett és a felügyeletük alatt álló gyermekek után, holott minden olyan gyermek, akit bírósági határozattal helyeztek el, és aki az említett tagállamban lakóhellyel rendelkezik, jogosult e támogatásra, amelyet a gyermek felügyeletét ellátó természetes vagy jogi személynek folyósítanak, továbbá arra, hogy az e kérdésre adandó válasza befolyással van-e az a körülmény, hogy a határ menti ingázó munkavállaló gondoskodik a gyermek eltartásáról.
- 24 Előjáróban meg kell jegyezni, hogy a jelen ügy tárgyát kizárólag az a kérdés képezi, hogy valamely tagállam alkalmazhat-e a különböző feltételeket az alapügyben szereplő családi támogatáshoz hasonló támogatás nyújtását illetően a területükön lakóhellyel rendelkező és nem rendelkező munkavállalókkal szemben.
- 25 E körülmények között az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés nem értelmezhető a 883/2004 rendelet 67. cikke és a 987/2009 rendelet 60. cikke fényében, mivel e rendelkezések nem magának a munkavállalónak a helyzetére, hanem e munkavállaló másik tagállamban lakóhellyel rendelkező családtagjainak a helyzetére vonatkoznak.
- 26 E pontosítást követően emlékeztetni kell arra, hogy ami az EUMSZ 45. cikk (2) bekezdését illeti, e rendelkezés kimondja, hogy a munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében. A 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése pedig az egyenlő bánásmód ekként

kimondott szabályának különös kifejeződése a szociális kedvezmények nyújtásának sajátos területén, és e rendelkezés kimondja, hogy valamely tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalók más olyan tagállamok területén, amelyeknek nem állampolgárai, ugyanazokat a szociális és adókedvezményeket élvezik, mint a belföldi munkavállalók (lásd ebben az értelemben: 2020. október 6-i Jobcenter Krefeld ítélet, C-181/19, EU:C:2020:794, 44. és 78. pont; 2023. december 21-i Chief Appeals Officer és társai ítélet, C-488/21, EU:C:2023:1013, 49. pont).

- 27 A Bíróságnak továbbá már alkalma volt kimondani egyrészt azt, hogy mivel az alapügyben szereplő családi támogatás a határ menti ingázó munkavállaló foglalkoztatottként folytatott tevékenységétől függ, e támogatás a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szociális kedvezménynek minősül. Másrészt e támogatás a 883/2004 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének j) pontjában említett családi ellátások körébe tartozó szociális biztonsági ellátásnak minősül (lásd ebben az értelemben: 2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet (C-802/18, EU:C:2020:269, 31. és 40. pont).
- 28 Márpedig a Bíróság több ízben is kimondta, hogy az EUMSZ 45. cikk (2) bekezdésében és az 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében szereplő egyenlő bánásmód elve nem csupán az állampolgárságon alapuló, közvetlen hátrányos megkülönböztetést tiltja, hanem a hátrányos megkülönböztetés valamennyi leplezett formáját is, amelyek más megkülönböztető ismérvek alkalmazásával valójában ugyanahhoz az eredményhez vezetnek (2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [A határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet (C-802/18, EU:C:2020:269, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Ezen elvvel kapcsolatban, amelyen a munkavállalók szabad mozgása alapul, a Bíróság már kimondta, hogy különösen a valamely tagállam területén foglalkoztatott valamennyi személlyel szembeni egyenlő bánásmód lehető leghatékonyabb biztosítása érdekében – a 883/2004 rendelet (8) preambulumbekkezdésére figyelemmel értelmezett 4. cikke értelmében – a valamely tagállamban munkavállalóként tevékenységet folytató személy főszabály szerint e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, és e rendelkezésnek megfelelően ott ugyanazon ellátásokban kell részesülnie, mint ugyanezen állam állampolgárainak (lásd ebben az értelemben: 2022. június 16-i Bizottság kontra Ausztria [A családi ellátások indexálása] ítélet, C-328/20, EU:C:2022:468, 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 Márpedig, amint az a jelen ítélet 26. pontjában felidézésre kerül, a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése az egyenlő bánásmód ugyanezen elvét fejezi ki annak előírásával, hogy valamely tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalók ugyanazokat a szociális és adókedvezményeket élvezik, mint a belföldi illetőségű munkavállalók.
- 31 Mivel a határ menti ingázó munkavállalók hozzájárulnak a fogadó tagállam szociálpolitikájának finanszírozásához, az ebben az államban az általuk végzett keresőtevékenység után fizetett pénzügyi és szociális hozzájárulás révén, annak előnyeit ugyanolyan feltételek mellett kell élvezniük, mint a belföldi munkavállalóknak (lásd ebben az értelemben: 2012. június 14-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, C-542/09, EU:C:2012:346, 66. pont; 2022. június 16-i Bizottság kontra Ausztria [A családi ellátások indexálása] ítélet, C-328/20, EU:C:2022:468, 109. pont; 2023. december 21-i Chief Appeals Officer és társai ítélet, C-488/21, EU:C:2023:1013, 71. pont).
- 32 A jelen ügyben az alkalmazandó nemzeti szabályozás értelmében a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók nem a lakóhellyel rendelkező munkavállalókkal azonos feltételek mellett részesülnek az alapügyben szereplő családi támogatásban az ilyen munkavállalók

otthonában elhelyezett gyermekek után, mivel a lakóhellyel munkavállalótól eltérően a határ menti ingázó munkavállalót nem illeti meg ez az ellátás az otthonában elhelyezett, felügyelete alá tartozó gyermek után.

- 33 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik ugyanis, hogy a törvénykönyv 269. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint minden olyan gyermek, aki ténylegesen és folyamatosan Luxemburgban tartózkodik, és ott rendelkezik törvényes lakóhellyel, családi támogatásra jogosult. A bírósági határozattal elhelyezett gyermekek tekintetében e törvénykönyv 273. cikkének (4) bekezdése pontosítja, hogy bírósági határozat alapján történő elhelyezés esetén a családi támogatást annak a természetes vagy jogi személynek kell folyósítani, aki a gyermek felügyeletével rendelkezik, és akinél a gyermek törvényes lakóhelye, valamint tényleges és folyamatos tartózkodási helye van.
- 34 Ezzel szemben a törvénykönyv 269. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 270. cikke értelmében a határ menti ingázó munkavállaló kizárólag azon gyermekek után jogosult családi támogatásra, akik e rendelkezés értelmében e munkavállaló családtagjainak minősülnek, vagyis a házasságban és a házasságon kívül született, valamint az örökbefogadott gyermekek után.
- 35 E körülmények között egy olyan gyermek, akit egy, szabad mozgáshoz való jogát gyakorló munkavállaló otthonában helyeztek el, és akinek törvényes lakóhelye, valamint tényleges és folyamatos tartózkodási helye e munkavállalónál van, nem kaphat az e határ menti ingázó munkavállaló számára „szociális előnynek” minősülő családi támogatást, miközben ilyen támogatást igényelhetnek azok a gyermekek, akinek törvényes lakóhelye, valamint tényleges és folyamatos tartózkodási helye a fogadó tagállam állampolgárságával rendelkező munkavállalóknál van. Az ilyen eltérő bánásmód, amely főként a más tagállami állampolgárokat érintheti hátrányosan, mivel a leggyakrabban azok nem rendelkeznek belföldön lakóhellyel, akik nem az adott tagállam állampolgárai, állampolgárságon alapuló közvetett hátrányos megkülönböztetést valósít meg.
- 36 Az a körülmény, hogy az elhelyező határozat az érintett munkavállaló fogadó tagállamától eltérő tagállam bíróságától származik, nem lehet befolyással e megállapításra.
- 37 Az illetékes luxemburgi hatóságok ugyanis kötelesek elismerni valamely más tagállam elhelyező végzését, és azt jogilag egyenértékűként kell kezelniük a vonatkozó nemzeti határozattal. Ez következik a 2019/1111 rendelet 1. cikke (2) bekezdése d) pontjának és 30. cikke (1) pontjának együttes olvasatából. E rendelkezések megfelelnek az e törvénykönyvet módosító 2016. július 21-i törvény hatálybalépésének időpontjában hatályos, majd a 2019/1111 rendelet által hatályon kívül helyezett, a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 338., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 243. o.; helyesbítések: HL 2013. L 82., 63. o.; HL 2018. L 33., 5. o.) 1. cikke (2) bekezdésének d) pontjában és 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt, lényegében azonos rendelkezéseknek.
- 38 Ahhoz, hogy a jelen ítélet 35. pontjában említett közvetett hátrányos megkülönböztetés igazolt legyen, alkalmasnak kell lennie valamely jogszerű cél elérésének biztosítására, és nem haladhatja meg az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2012. június 14-i Bizottság kontra Hollandia ítélet C-542/09, EU:C:2012:346, 55. és 73. pont; 2020. április 2-i Caisse pour l'avenir des enfants [Határ menti ingázó munkavállaló házastársának gyermeke] ítélet, C-802/18,

EU:C:2020:269, 56. és 58. pont). A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal nem tett megállapítást egyetlen olyan jogszerű célról sem, amely igazolhatna egy ilyen közvetett hátrányos megkülönböztetést.

- 39 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 45. cikket és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétesek az olyan tagállami rendelkezések, amelyek értelmében a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók, a belföldön lakóhellyel rendelkező munkavállalókkal ellentétben, nem részesülhetnek olyan szociális kedvezményben, mint amilyen az alapügyben szereplő családi ellátás, az otthonukban bírósági határozattal elhelyezett és a felügyeletük alatt álló gyermekek után, akiknek törvényes lakóhelye, valamint tényleges és folyamatos tartózkodási helye náluk van.
- 40 Végül, azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy az a körülmény, hogy a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállaló gondoskodik az otthonában elhelyezett, felügyelete alatt álló gyermek eltartásáról, befolyásolja-e az előterjesztett kérdésre adandó választ, elegendő annyit megjegyezni, hogy az ilyen körülmény, a határ menti ingázó munkavállalók tekintetében gyakorolt egyenlő bánásmód megsértésének terhe mellett, a családi támogatás ilyen munkavállalónak történő nyújtása keretében kizárólag akkor vehető figyelembe, ha az alkalmazandó nemzeti jogszabályok e támogatás nyújtásához ezt a feltételt írják elő az olyan, belföldön lakóhellyel rendelkező munkavállaló számára, aki egy nála elhelyezett gyermek felügyeletét gyakorolja.
- 41 A fenti indokok alapján az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUMSZ 45. cikket és a 492/2011 rendelet 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók nem részesülhetnek az e tagállamban végzett munkavállalói tevékenységükhöz kapcsolódó családi támogatásban a náluk bírósági határozattal elhelyezett és a felügyeletük alatt álló gyermekek után, holott minden olyan gyermek, akit bírósági határozattal helyeztek el, és aki az említett tagállamban lakóhellyel rendelkezik, jogosult e támogatásra, amelyet a gyermek felügyeletét ellátó természetes vagy jogi személynek folyósítanak. Az a körülmény, hogy a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállaló gondoskodik a nála elhelyezett gyermek eltartásáról, a családi támogatás ezen munkavállalónak egy, az otthonában elhelyezett gyermek után történő nyújtása keretében kizárólag akkor vehető figyelembe, ha az alkalmazandó nemzeti jogszabályok e támogatás nyújtásához ezt a feltételt írják elő az olyan, belföldön lakóhellyel rendelkező munkavállaló számára, aki egy, az otthonában elhelyezett gyermek felügyeletét gyakorolja.

A költségekről

- 42 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 45. cikket és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók nem részesülhetnek az e tagállamban végzett munkavállalói tevékenységükhöz kapcsolódó családi támogatásban a náluk bírósági határozattal elhelyezett és a felügyeletük alatt álló gyermekek után, holott minden olyan gyermek, akit bírósági határozattal helyeztek el, és aki az említett tagállamban lakóhellyel rendelkezik, jogosult e támogatásra, amelyet a gyermek felügyeletét ellátó természetes vagy jogi személynek folyósítanak. Az a körülmény, hogy a belföldön lakóhellyel nem rendelkező munkavállaló gondoskodik a nála elhelyezett gyermek eltartásáról, a családi támogatás ezen munkavállalónak egy, az otthonában elhelyezett gyermek után történő nyújtása keretében kizárólag akkor vehető figyelembe, ha az alkalmazandó nemzeti jogszabályok e támogatás nyújtásához ezt a feltételt írják elő az olyan, belföldön lakóhellyel rendelkező munkavállaló számára, aki egy, az otthonában elhelyezett gyermek felügyeletét gyakorolja.

Aláírások